

Knowing your spirit #1, Oman hengen tunteminen, osa 1

Hei kaikki,

Barb ja minä olimme vierailulla Barbin isoäidin luona, joka lähes 90-vuotiaana asui hoitokodissa. Hän oli muuttanut sinne maatilalta, joka oli ollut perheessä 1800-luvun puolivälistä lähtien. Isoäiti oli tullut siihen pisteeseen, jossa hän ei voinut pitää siitä huolta ja oli joutunut pyörätuoliin, joten hän muutti Barbin perheen lähellä olevassa kaupungissa olevaan hoitokotiin.

Barb ja minä olimme vain teinejä tuohon aikaan, mutta meistä oli ihana jutella Barbin isoäidille Herrasta ja maatilasta ja uskosta ja hänen nuoruusvuosistaan, kun hän sanoi jotakin, joka on säilynyt mielessämme kaikki nämä vuodet:

"Sisäisesti tunnen olevani kuin tuo 17-vuotias tyttö, joka juoksee maatilan hedelmätarhan halki, mutta tämä keho on muuttunut ympärilläni."

Ihmisen muuttumaton henki

Barbin isoäidin havainto on sellainen, jonka kaikki aikuiset voivat tehdä. Olemme kasvaneet fyysisesti, henkisesti ja kokemuksiemme puolesta vuosien aikana, mutta sisäisesti meistä tuntuu samalta kuin vuosia tai jopa vuosikymmeniä sitten. Hänen isoäitinsä tunsu 90-vuotiaana olevansa kuin teini-ikäinen, joka juoksee maatilan hedelmätarhan halki 17-vuotiaana, mutta hänen kehonsa oli muuttunut ympärillä. Barb juoksi tuon saman hedelmätarhan halki noin 9-vuotiaana, ja hänellä on ihania muistoja 'farmilta'. Mutta tänään me kävelisimme, emme juoksisu tuon hedelmätarhan halki, jos se olisi yhä olemassa (sitä ei ole).

Omalla kohdallani ajattelen aikoja, jolloin saatoin juosta edestakaisin koripallokentällä tuntikausia ollessani 17, mutta en kykene hyppäämään yhtä korkealle tai muuttamaan suuntaa yhtä nopeasti kuin ennen - äläkä edes pyydä minua donkkaamaan nyt. Sisäisesti olen sama, mutta tämä keho ympärilläni on muuttunut.

Tämä todistaa...

Tämä havainto ympärillämme olevan kehon muuttumisesta samalla kun sisäisesti olemme sama persoona ja tunnemme sisäisesti, kuten tunsimme vuosikymmeniä sitten, osoittaa meille sen, ettemme tarvitse näitä maisia ruumiita elääksemme. Hengen ihmisemme ei tarvitse fyysistä kehoa elääkseen, sillä jos se tarvitsisi, henkemme ikääntyisi ja vanhenisi samassa tahdissa niiden fyysisten kykyjen alentumisten tahdissa, jotka tulevat ikääntymisen mukana. Jos olisi niin, hengen ihmisemme myös kärsisi sellaisista asioista kuten heikkenevä hengellinen näkökyky ja heikkenevä hengellinen kyky kuulla Herraa, olisi vähemmän hengellistä kestävyyttä ja vielä vähemmän hengellistä muistia, joten hengen ihmisemme kärsisi saman kohtalon - mutta näin ei ole.

Ei ole mitään keinoa välttää sitä; ruumiimme ovat maasta ja ikääntyvät sen mukaisesti. Mutta henkemme eivät tulleet tästä maasta eivätkä sen tähden tarvitse maista ruumista elääkseen.

Muuttumaton

Tämä havainto, että sisäisesti olemme samoja ihmisiä kuin olimme lapsia, muuttumattomia lukuun ottamatta fyysistä, mielen alueen ja kokemuksellista kehitystä, osoittaa sen, että olemme ikuisia. Että me olemme muuttumattomia 20, 30, 40 ja 50 vuoden kuluessa ja ylikin, tieteellisesti puhuen meidän täytyy niin muodoin päätellä, että tulemme olemaan sama 75, 100, 500, 1.000, 10.000 vuotta ja kauemmin nykyhetkestä. Ainoa asia, joka on muuttunut, ovat kokemuksemme ollessamme fyysisessä maailmassa. Sisäisesti pysymme samana.

Paavali sanoi sen tällä tavoin: "Sen tähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu. .. emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia." 2. Kor.4:16-18

Monet kristityt eivät osaa identifioitua tai elää hengestänsä käsin

Itse asiassa yllä (nettisivujen verkkokaupassa, suom. huom.) tarjoamani opetussarja käsittelee pääasiassa sitä, kuinka identifioida oma henkensä ja kuinka omata suhde Isän ja Herran kanssa Pyhästä Hengestä ihmishenkeen - perusteella.

Sen mainitseminen tässä kirjoitussarjassa, että sisäisesti tunnemme olevamme sama kuin vuosikymmeniä sitten ja että vain kehomme ovat muuttuneet ympärillämme, aloittaa prosessin. Ihminen katsoo syvälle sisälle 'yttimeensä'.

Huomaat henkesi kun sanot jotakin väärin ja tunnet murhetta sisälläsi. Mielesi huomaa sen syvällä sisälläsi. Tämä on se kohta jossa, kuten populaarikulttuurissa kuvataan, ihminen tuntee itsensä likaiseksi sellaisen seksuaalisen kohtaamisen jälkeen, jonka hän mielessään tietää vääräksi. Tuo likainen tunne, tuo murhe on sinun henkesi.

Kun etsin Pyhän Hengen kastetta ja ensitodistetta, kuten nähdään Apostolien teoissa, kielillä puhumisesta, täytin pääni kirjoilla ja muiden mielipiteillä siinä määrin, että oli vaikea tietää missä ja mikä hengen ihmiseni oli. Lähestyin Hengen kastetta älyllisesti, yrittäen löytää tai aloittaa sanat mielessäni, ja vasta hyvä ystävämmi Janny opetti minua, kuinka keskittyä syvälle sisimpääni hengessäni.

Paavali sanoi: "Kun rukoilen kielillä puhuen (kielellä jota en ole oppinut) henkeni rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön..."

Henkesi on se osa sinua, joka on ikuinen, jonka ympärillä oleva kehosi on kasvanut ja muuttunut ja ikääntynyt. Huomaat henkesi, kun mielesi siirtää huomion sisälle, kun huomaat jonkin sanomasi 'murehduttaneen' sinua, missä tunnet ennakkoaavistuksen siitä, että jotakin pahaa on tapahtumassa ja missä tunnet ilon jonakin aamuna ja mielessäsi ihmettelet, mitä sellaista hengen ihmisesi tietää, mikä on niin hyvää.

Pohdi hengen ihmistäsi, joka yhdessä sielusi kanssa on ikuinen eikä tarvitse tätä maista kehoa elääkseen. Raamattu puhuu päivästä, jolloin uskovat saavat taivaallisesta materiaalista tehdyt ruumiit, jotka eivät koskaan ikäänny aivan kuten meidän henkemme ei koskaan ikäänny... mikä päivä... enemmän ensi viikolla, siunauksin.

John Fenn

Knowing your spirit #2, Oman hengen tunteminen, osa 2

Hei kaikki,
Karkeasti ottaen 50 vuotta sen jälkeen, kun Konstantinus teki kristinuskosta laillisen, mies nimeltä Augustinus nousi vaikutusvaltaiseen asemaan seurakunnassa - Pyhä Augustinus (354 -430 jKr). Hänen kirjoitustensa vaikutus ulottuu aina meidän aikaamme asti kahdella alueella, jotka ovat relevantteja tämänpäiväisen kirjoitukseni kannalta.

Perisynti ja lapsikaste

Augustinus aloitti uskon 'perisyntiin', sekä siihen liittyvän tavan kastaa vauvoja. Se tapahtui näin:

Augustinus uskoi, että koska Aadam ja Eeva tekivät syntiä, tämä aiheutti sen, että kuolema tuli heidän hengen ihmiseensä. Niinpä jokaisella syntyvällä ihmisellä on hengellisesti pimeä tai 'kuollut' henki. Pyhä Augustinus opetti, että perisynti voidaan poistaa vain vesikasteella ja ilman vesikastetta ihminen ei pääsisi taivaaseen, eivät edes vauvat ja nuoret lapset.

Lapsikuolleisuus oli hyvin korkea noina aikoina, 25 - 50 % vauvoista kuoli alle yksivuotiaana. Usein vauvalle ei annettu nimeä ennen kuin hän täytti vuoden; kuinka epävarmaa olikaan hänen hengissä pysymisensä. Niinpä alkoi käytäntö kastaa vauvat, usein vain hetkeä heidän syntymänsä jälkeen. Ja sen tähden jotkut tunnustuskunnat kastavat vauvoja vielä tänäkin päivänä - se on yli 1.500 vuotta vanha perinne.

Amerikkalaissankari Paul Reveren kerrotaan vieneen vastasyntyneen poikansa Isannahin (näin nimi kirjoitetaan oikein), Sarahin ja Paulin kahdeksannen lapsen, kastettavaksi heti syntymän jälkeen, mutta valitettavasti ei Isannah eikä Sarah säilynyt hengissä. (Paul meni uusiin naimisiin Rachelin (Walker) kanssa ja he saivat kahdeksan lasta, Paul sai siis Sarahin ja Rachelin kanssa yhteensä 16 lasta, joista viisi kuoli vauvana.)

Vaikka useimmat protestantit torjuvat 'perisyntin' ja lapsikasteen epäraamatullisina, se erhekäsitys, että vauvat syntyvät 'hengellisesti kuolleina' on säilynyt laajalti kaikista taustoista tulevien uskovien joukossa, suureksi osaksi ehkä siksi, että he eivät koskaan ole ajatelleet asiaa perusteellisesti.

He vain sanovat: "Vauvat menevät taivaaseen, koska he eivät koskaan ole tehneet mitään väärin" tajuamatta, että perisyntiopetus sanoo vauvan syntyvän hengellisesti kuolleena, joten hän ei voi päästä taivaaseen vaikkei ole koskaan tehnyt syntiä.

Mitä Raamattu sanoo

Onneksi Raamattu ei opeta perisyntiä. Se opettaa, että me kaikki olemme syntyneet sellaisina kuin Adam ja Eeva oli alun perin luotu, elävinä Jumalalle, heidän tavoin kykenevinä vaeltamaan ja puhumaan Hänen kanssaan ja myös heidän tavoin sellaisina, ettei vielä ole valittu, mistä 'puusta' syödään.

Pohdi sitä, että Adam ja Eeva olivat niin viattomia kulkiessaan Herran kanssa puutarhassa, ettei heillä ollut aavistustakaan siitä, että he olivat alastomia. Uskomattoman fiksuja, kuitenkin yhtä viattomia kuin leikki-ikäiset lapset - tuolla tavoin voimme ymmärtää heidän hengellisen tilansa.

Missä iässä on sellainen ihminen, joka ei tiedä tai välitä, onko alasti? Missä iässä on sellainen ihminen, joka luonnollisesti (usein) näkee enkeleitä, Jeesuksen ja vaikuttaa olevan herkkä Jumalan asioille? Vastaus on pienet lapset - ja kuten Adam ja Eeva, jotka Jumala loi ja jotka siten saattoivat liikkua Hänen maailmassaan, niin voivat myös pienet lapset liikkua Jumalan asioissa, sillä heidät on luotu hengellisesti eläviksi. Mutta kuten meidän kaikkien, myös heidän täytyy jossakin vaiheessa valita hyvän ja pahan, oikean ja väärän, oikeuden ja vääryyden välillä. Fyysiset ja persoonallisuuden piirteet siirtyvät linjassa vanhemmalta toiselle, mutta yksin Isä on henkien luoja ja henkien Isä:

"Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina (lihan mukaan), ja heitä me kavahtimme; emmekö paljoa enemmän olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme?" Hepr. 12:9

"Näin sanoo Herra, joka on jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä." Sakarja 12:1

"Näin sanoo Jumala, Herra, joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan laveuden ja (sen elämän) mitä siinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on, ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat." Jes. 42:5

"Sinä peität kasvosi, ja ne peljästyvät, sinä otat pois niiden hengen, ne kuolevat ja palajavat tomuun jälleen. Sinä lähetät henkesi, ja ne luodaan; ja sinä uudistat maan muodon." Psalmi 104:29-30

"Jumalan henki on minut luonut, ja Kaikkivaltiaan henkäys (Henki) elävöittää minut." Job 33:4

Nämä ovat vain joitakin Raamatunkohtia, jotka opettavat meille, että Isä Jumala loi hengen ihmistemme - Hän on henkien Isä.

Ajattele siitä tällä tavoin

"Jumala (Isä) on valkeus ja hänessä ei ole mitään pimeyttä." 1. Joh. 1:5

"Älkää eksykö, rakkaat veljeni. Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa. Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset..." Jaak. 1:16-18

Raamattu sanoo, että Hän loi meidät ja Hän voi luoda vain elämää. Hän ei voi luoda ihmisolentoa, jonka hengessä on paholaisen luonto. Kyse ei ole vain siitä, että vauvat ja pienet lapset eivät ole tehneet mitään syntiä, vaan myös siitä, että heidät luotiin eläviksi Jumalalle. Ja sellaisina he voivat toimia Hänen maailmassaan ja mennä Hänen luokseen, jos he kuolevat ennenaikaisesti.

Tämä on hedelmöittymishetkessä oleva elämän kipinä. Riippumatta siitä, missä olosuhteissa sait alkusi, voidaan sanoa, että se, mikä on sidottu tai vapautettu maan päällä, on sidottu tai vapautettu taivaassa, niin että kun tuo munasolu ja sperma 'vapautetaan' hedelmöittymiseen maan päällä, Isä on vapautettu antamaan hengen suoraan itseltään. Se tarkoittaa sitä, että olosuhteista riippumatta Isällä on suunnitelma, huolenpito ja armo tuota lasta kohtaan.

Pohdi myös... ja sitten sitä miksi tämä on tärkeää

Paavali puhui omasta kokemuksestaan Room. 7:ssä, kun hän puhui lain asemasta - joka toi tiedon hyvästä ja pahasta, oikeasta ja väärästä. Tuon päivän juutalaisessa kulttuurissa lapsi kykeni viisivuotiaaksi tullessaan lausumaan ulkoa 1., 2., 3., 4. ja 5. Mooseksen kirjan. Tuo lain tunteminen toi tiedon hyvästä ja pahasta. Paavali sanoi Room. 7:ssä:

"Onko laki syntiä? Ei! Sillä en tuntenut himoa ennen kuin laki sanoi 'Älä himoitse!' Joten laki säädettiin osoittamaan elämä, mutta se toi minulle tiedon synnistä. Käskyn välityksellä synti löysi mahdollisuuden työstää kaikenlaisia haluja ja syntejä minussa. Laista erillään synti oli kuollut. Sillä olin (hengellisesti) elävä ennen kuin tunsin lain, mutta laki tuli ja synti heräsi henkiin ja kuolin (hengellisesti). Synti, käyttäen käskyn tarjoamaa mahdollisuutta hyväkseen, tappoi minut." Jakeet 7-11 (suomennos tässä)

Tämän näkeminen toisissa, jotka ovat valinneet väärän 'puun'

Puhuen niistä, jotka näkevät Jumalan luomakunnassa, mutta kovettavat itsensä: "Koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt." Room.1:21

Huomaa - nämä ihmiset olivat eläviä Jumalalle ja näkivät Hänet luonnossa, mutta valitsivat olla tunnustamatta Häntä, joten heidän sydämestään tuli pimentynyt. Jos he olisivat syntyneet perisyntisissä, he olisivat syntyneet omaten jo 'pimeän sydämen' ja Paavalin Roomalaiskirje olisi väärässä.

Onneksi sinä ja minä ja jokainen ihminen on syntynyt elävänä Jumalalle, kykenevinä vaeltamaan Hänen kanssaan ollessamme nuoria, kunnes tieto hyvästä ja pahasta tuli meille, ja meidän täytyi valita elämä tai kuolema. Useimmat meistä valitsivat kuoleman ja meidän täytyi syntyä uudesti - jotkut lapset menevät suoraan Elämään. Jotkut aikuiset, jotka ovat mieleltään kykenemättömiä ymmärtämään, pysyvät hengellisesti elävinä Jumalalle.

Paavali mainitsi Ef.4:17-20:ssa ihmisiä, jotka ovat 'pimentyneinä ymmärrykseltään' ja 'ovat päästäneet tuntonsa turtumaan,' jotka olivat niin kääntyneet pois Jumalasta, etteivät enää voi tuntea tuota murhetta hengessään ja omassatunnossaan tehdessään syntiä ja ovat jopa ahneita synnin tekemiseen.

Isä luo vauvan hengen, elävänä itselleen, kykenevänä toimimaan Hänen maailmassaan ja jos tapahtuu tragedia aina keskenmenosta aborttiin ja ennenaikaiseen kuolemaan saakka, vauvat menevät taivaaseen ja kasvavat aikuisuuteen siellä. Pointtini on, että meidän tulee tuntea hengen ihmistemme, ymmärtää, että Isä on henkien Isä, Hän on luonut uudeksi uskovan hengen ja kommunikoi meidän kanssamme Hengeltä hengelle - ensi viikolla valaistuminen ja se prosessi, jolla Hän alkaa valjeta meille... siihen saakka siunauksin,

John Fenn

**Knowing your spirit #3,
Oman hengen tunteminen, osa 3**

Hei kaikki,

High schoolissa ystäväni Janny kertoi minulle Herrasta ja sitten kävin treffeillä Barbin kanssa ja kerroin hänelle sitä mitä Janny kertoi minulle. Ei vinyt kauaa kun uskoin ja annoin elämäni Herralle, koska olin nähnyt ne monet rukousvastaukset, jotka Janny ja hänen poikaystävänsä (ja tuleva aviomiehensä) saivat, ja jotenkin tiesin sydämessäni, että kaikki Jannyn minulle Herrasta kertoma oli totta.

Mutta Barbilla ja minulla oli monia treffejä muutamien kuukausien aikana, jolloin puhuimme Jeesuksen ansioista ja minun vasta löytämästäni uudestisyntymisen olemassaolon tilastani. Barbin kotielämä ei ollut onnellista eikä hän ole koskaan tehnyt päätöksiä kevyesti tai nopeasti.

Taaksepäin katsottaessa voisimme sanoa, että 'Herra teki työtä hänen sydämessään' noina kuukausina ennen kuin hän saavutti pisteen, jossa hän oli halukas päättämään sen, ottaa Kristus vastaan. Itse asiassa vasta elämänsä syvimmissä alhossa hän kääntyi Herran puoleen sanoen osaksi: "Jumala, jos olet todellinen, kuten John sanoo sinun olevan, niin sitten sinun on paras ilmestyä paikalle tai...". Ja tuossa kohdassa, kuten hän asian kuvailee, lämpö ja rauha kyllästivät koko hänen olemuksensa kuin suoraan hänen päälleen laskeutuva nestemäisen rakkauden peite - hänet valtasi rakkaus, jota hän ei koskaan ollut tuntenut.

Ennen kuin uudestisyntyyt...

Tuo Jeesuksen vastaanottamista koskeva päätös, jonka 16-vuotiaana teimme, oli nopeampi minulle kuin hänelle, mutta kyse oli yhä prosessista meidän kummankin kohdalla. Päätökseen päädyttiin vasta sen jälkeen, kun oli käyty keskusteluja, ajateltu ja nähty toisen saavan rukousvastauksia. Raamattu kuvaa tätä prosessia 'valaistumiseksi'.

Uudessa testamentissa käytetään eri sanoja kuvaamaan prosessia, jonka kautta jumalallista ilmestystä näytetään ihmiselle, ml. 'avata ymmärryksen silmät*', 'valaista', 'avata heidän ymmärryksensä', 'hengellinen viisaus', 'hengellisesti erottaa' muutaman mainitakseni. * Ef. 1:18, Hepr. 4:4, Lk 24:45, Ef. 1:17, Kol. 1:9, 1. Kor. 2:14-16

Ensin 'valaistuit' hengen ihmisessäsi. Tuo prosessi on silloin, kun mielesi tajuaa, että jotakin muuta on tapahtumassa syvällä hengessäsi - että tajuat, että sinun täytyy tehdä jotakin Jeesus-asialle.

Jeesus sanoi sen tällä tavoin: "...jokaisella, joka näkee Pojan, ja uskoo Häneen, on iankaikkinen elämä..." ja "...jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee Minun tyköni." Joh. 6:40, 45

Ensin näemme Pojan, sitten uskomme. Ensin opimme Isältä, vaikka enimmäkseen emme tajua, että kyse on Isästä Jumalasta, joka käsittelee meitä syvällä sydämessämme - hengen ihmisessämme - ja sitten me tulemme Jeesuksen luo.

Kun Pietari huudahti kuultuaan kaikkien mielipiteitä Jeesuksesta: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika!", Jeesus sanoi, että liha ja veri - luonnolliset tavat - eivät paljastaneet sitä Pietarille, vaan Isä taivaassa paljasti asian. Tajusiko Pietari, että Isä näytti hänelle, kuka Jeesus oli? Se tosiasia, että Jeesuksen täytyi kertoa hänelle, että kyse oli Isästä, saa minut ajattelemaan, ettei Pietari tuolloin tiennyt asiaa.

Paavalin rukouksissa oli aina mukana pyyntö ilmestyksestä, mikä on toinen sana valaistumiselle, kuten kohdassa "anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne (engl. ymmärryksenne) silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut..." Ef.1:17-18

Tunne oma henkesi

Sille, jolla on vaikeuksia rukouskielensä suhteen, ehdotan, että ajattelet sitä valaistumisen aikaa, ennen kuin tunsit Herran - mikä värähti syvällä sisälläsi? Avain on tajuta, että mielesi huomaa syvällä

sisälläsi tapahtuvia asioita, tunteita, tuntemuksia, jopa ajatuksia ja ideoita, jotka virtaavat hengestäsi ja jotka tunnustetaan mielessä sellaisina hiljaisina ehdotuksina, joihin mielesi 'tarttuu'.

Elämme niin älyllisessä maailmassa, niin emotionaalisisessa maailmassa, että ihmiset eivät ajattele perusteellisesti sitä mitä tapahtuu, kun mielemme huomaa jotakin syvällä hengessämme. Tämä on sitä mitä kuvailen. Opi tunnustamaan se, kun ajatuksesi tarttuvat siihen, mitä henkesi aistii - tiedät sen jo, kuten silloin kun kiistelet Herran kanssa jostakin. Hän ei ole mielessäsi, vaan hengessäsi, ja sinä punnitset sitä, etenetkö, kuten sinusta tuntuu että pitäisi vai sen mukaan, mitä mielesi sinulle sanoo. Ensimmäinen avainasemassa oleva asia uuden elämäntavan oven avaamiseen on ottaa uskon askel ja luottaa siihen, mitä aistit hengessäsi.

Ajattele mieltäsi kiikkulaudan keskikohtana, toisessa päässä kiikkulautaa on henkesi ja vastakkaisessa päässä on ruumiisi. Mielesi voi siirtää huomion ulospäin ruumiiseen ja luonnollisiin aisteihin ja se voi katsoa toiseen suuntaan syvälle sisällesi hengen ihmiseesi ja siihen, mitä se aistii. Mielesi voi kiistellä kumpaa tahansa vastaan - ruumiisi haluaa mennä toiseen suuntaan, mutta mielesi kumoaa sen, tai henkesi haluaa mennä yhteen suuntaan ja mielesi kumoaa sen. Opi olemaan yhtä mieltä henkesi kanssa, päättää kiista, ota uskon askel. Hepr. 5:14 sanoo, että käyttämisen ansiosta (yritys ja erehdys) harjoitutamme aistimme tekemään eron hyvän ja pahan välillä (suomennos tässä). Asia ei vain tapahdu sinulle, sinun täytyy elää se ja elää sitä todeksi.

Kokemukseni on, että useimmat kristityt eivät osaa virrata palvonnassa (tai rukouksessa) hengestään käsin. Osoituksena tästä on se, että kun johdan kokousta ja pyydän musiikkia lakkaamaan tai menen taustalle ja pyydän ihmisiä vain palvomaan - ja on hiljaisuus. Käytän paljon aikaa kokouksissa opettaen ihmisiä siinä, kuinka virrata hengestään käsin - ja kun he tekevät niin, avautuu kokonaan uusi maailma - Herra avaa heidän silmänsä Hänen maailmaansa, he tuntevat ja aistivat asioita tavalla, jota eivät ole koskaan ennen kokeneet. Mutta tämä on elämäntapa; virtaaminen palvonnassa, rukouksessa, omaten puhtaasti toisia kohtaan tunnetun rakkauden vaikuttimen - eikä asiaan ole mitään muuta vaikuttamassa kuin se, että haluaa heidän kasvavan Kristuksessa.

Harjoittele palvomalla yksin, vain sinä ja Herra. Toimi niin, mutta älä pane cd-levyä soimaan, vaan vain hankkiudu kosketuksiin syvällä sydämessäsi tuntemasi kiitollisuuden kanssa, tuntemasi rakkauden kanssa, sen arvostuksen kanssa, jota tunnet Isää ja Herraa kohtaan siksi että he pelastivat sinut - sitten heti kun olet kosketuksissa siihen, mitä todella tunnet pelastuksesi suhteen, ilmaise se sanoin - pue tuo rakkaus ja arvostus ja kiitollisuus sanoiksi ja kerro Hänelle. Tuo on sitä, että vedät hengen ihmisestäsi ulos sieluusi käyttäen ruumistasi - hengestä sieluun ja siitä ruumiiseen jumalallisessa elämän virtauksessa.

Jeesus sanoi Joh. 4:24:ssa, että Isä etsii niitä, jotka palvovat (suom. Raamattu: rukoilevat) Häntä hengessä ja totuudessa. Kreikan sana 'palvoa' on proskuneo, 'pros' tarkoittaa 'kohti' ja 'kuneo' tarkoittaa 'suudella'. Kirjaimellisesti palvonta on 'suudelman antamista Isälle'. Sitä ei voi tehdä mielen harhaillessa laulaen kauniita sanoja ulkonaisesti samalla kun mielesi harhailee siihen, sammutitkohan valot keittiön tiskialtaan yläpuolelta ennen kuin lähdit kotoa. Vietä aikaa yksin, hankkiudu kosketuksiin itsesi kanssa syvällä sisälläsi liittyen siihen, miksi arvostat sitä ja olet kiitollinen siitä, että olet pelastunut, ja sitten mielesi ollessa keskittynyt noiden tunteiden pukemiseen sanoiksi, lausu ne ääneen.

Kulje halki jokapäiväisen elämäsi tietoisena hengen ihmisestäsi siirtäen huomiotasi ulkoisesti tapahtuvista asioista sisälle, esimerkiksi nähdäksesi miltä se, mitä pomo sanoo, tuntuu hengessäsi, miltä se mitä työkaveri sanoo, mitä naapuri sanoo. Usein ei ole mitään tunnetta, mutta kun joku sitten sanoo jotakin, joka on Jumalalta sinulle, onpa tämä ihminen sitten tietoinen siitä tai ei, se saa aikaan sellaisen innostuksen tai ilmestyksen tulvaan hengessäsi, jonka mielesi huomaa - se on henkesi. Kun avaat suusi loukatakseksi toista ihmistä tai ylennät itseäsi ja mielesi huomaa, että tunnet murhetta syvällä sisälläsi - se on henkesi. Elä siten, että siirrät huomiota jatkuvasti edestakaisin luonnollisten aistien ja hengen ihmisesi aistien välillä... sinua odottaa kokonaan uusi maailma.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka siunauksin!

John Fenn

